

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Kawula

Protokolant: st. prot. sąd. Agnieszka Popławska

przy udziale Jerzego Maćkowiaka prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016 r.

sprawy **Z. M. i R. S.** oskarżonych o przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lesznie

z dnia 14 września 2015 roku, sygn. akt. II K 401/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonych Z. M. i R. S. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Lesznie do ponownego rozpoznania.

Dariusz Kawula

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 września 2015r., w sprawie II K 401/15, Sąd Rejonowy w Lesznie **uznał oskarżonych J. J., Z. M., J. K. i R. S. za winnych** popełnienia zarzucanych im przestępstw. Do wydania wyroku doszło na posiedzeniu, po uwzględnieniu wniosku prokuratora o orzeczenie wobec wszystkich oskarżonych kar z nimi uzgodnionych w trybie art. 335 k.p.k.. Wyrok uprawomocnił się wobec J. J. i J. K.. Wobec dwóch pozostałych oskarżycieli publiczny wywiódł apelację zarzucając orzeczeniu wykroczenie poza ramy poczynionych pomiędzy stronami uzgodnień.

Co do oskarżonych Z. M. i R. S. uznano ich za winnych przestępstw z art. 286 § 1 k.k., i tak :

Z. M.

- ośmiu czynów z art. 286 § 1 k.k. popełnionych w okresie od dnia 21 stycznia 2015r. do dnia 31 stycznia 2015r., składających się na ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. za co na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 5 lat próby, na podstawie art. 73 § 2 k.k. oskarżonego oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzono oskarżonemu karę w rozmiarze 100 stawek dziennych po 10 zł stawka. W pkt. 7 wyroku, na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego Z. M. środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonych: (...) Bank (...) S.A. w kwocie 28 661,89 zł, oraz (...) Bank S.A. w kwocie 10 776, 91 zł. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego Z. M. kary grzywny, zaliczono okres jego zatrzymania od dnia 12 lutego 2015r. do dnia 13 lutego 2015r., przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równy dwóm stawkom grzywny. Oskarżonego w całości zwolniono od obowiązku poniesienia kosztów procesu w tym od opłaty za I instancję.

R. S.

- jednego czynu z art. 286 § 1 k.k. popełnionego w dniu 31 stycznia 2015r. za co na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej kary na okres 4 lat prób, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł stawka. Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeczono wobec oskarżonego R. S. środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci laptopa D. (...) nr (...) wraz z baterią, zasilaczem i przewodem zasilającym zapisanego pod numerem 13/15 księgi przechowywanych przedmiotów z dnia 29.05.2015r. oraz w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci oryginału faktury VAT do umowy kredytu o numerze (...) przechowywanego w aktach sprawy na k-66 zarządzając jego pozostawienie w aktach sprawy. Oskarżonego zwolniono w całości od obowiązku poniesienia kosztów procesu w tym od opłaty za I instancję.

Przedmiotowy wyrok zaskarżył **apelacją prokurator**, kwestionując go na korzyść oskarżonego Z. M. i na niekorzyść oskarżonego R. S., w całości (k-300 – 301), i zarzucając mu:

- obrazę przepisów prawa procesowego – **art. 343 § 1, 6 i 7 k.p.k. i art. 335 k.p.k.**, polegającą na orzeczeniu **wobec Z. M.** na podstawie art. 73 § 2 k.k. dozoru kuratora sądowego (vide: nie uzgodnionego z oskarżonym a obowiązkowego w tym postępowaniu wobec tego sprawcy), zaś **wobec R. S.** polegającą na orzeczeniu środka karnego z art. 44 § 2 k.k. w dwóch przypadkach (vide: nie będącego przedmiotem uzgodnień pomiędzy stronami), na orzeczeniu kary grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki na 10 zł (vide: zamiast uzgodnionej kary grzywny w rozmiarze 30 stawek po 10 zł stawka), na nie orzeczeniu (vide: uzgodnionego pomiędzy stronami w trybie art. 335 k.p.k.) na podstawie art. 46 § 1 k.k. środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w kwocie 2 511,61 zł rzecz pokrzywdzonego (...) Bank S.A.

Podnosząc powyższe prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy oskarżonych Z. M. i R. S. do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lesznie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się oczywiście i w całości zasadna, co powoduje, że zasługiwała na uwzględnienie oraz, że doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku.

Podkreślić trzeba, że Sąd Okręgowy ograniczył rozpoznanie apelacji (art. 436 k.p.k.) do zarzutu najważniejszego, którego uwzględnienie musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku w całości i przekazaniem sprawy wszystkich oskarżonych do ponownego rozpoznania sądowi I instancji (zarzut ostatni apelacji prokuratora – naruszenia art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 k.p.k.). Zasadniczo wydając wyrok rozbieżny z wnioskami prokuratora zawartymi w trybie art. 335 k.p.k., znajdującymi oparcie w uzgodnieniach poczynionych pomiędzy stronami możliwe jest wyłącznie po skierowaniu sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych. Faktycznie zaś wydając zaskarżony wyrok w części obejmującej oskarżonych Z. M. i R. S., Sąd Rejonowy w Lesznie pomimo deklaracji poczynionej w protokole posiedzenia (uwzględniając wniosek prokuratora o orzeczenie bez przeprowadzania rozprawy kar przezeń uzgodnionych z tymi oskarżonymi) orzekł odmiennie, tłumacząc owe w/w odstępstwa omyłkami o charakterze oczywistości.

Ponieważ okazała się nieskuteczną próba naprawienia powyższych uchybień przed sądem odwoławczym, zmiana wyroku zaś w każdym wypadku musiałaby prowadzić do pogorszenia sytuacji jednego oskarżonego lub akceptacji dokonania takiego pogorszenia sytuacji drugiego oskarżonego, wbrew pierwotnym uzgodnieniom stron i w sposób wykraczający poza uprawnienia sądu w postępowaniu apelacyjnym, zakreślone kierunkiem i zarzutami apelacji, jedynym rozstrzygnięciem, które konsekwentnie forsował w swoim stanowisku skarżący, było uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Ostatecznie podkreślić jedynie trzeba , że przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd winien przede wszystkim należycie ocenić czy na wskazanych przez prokuratora warunkach możliwym jest wydanie rozstrzygnięcia w trybie konsensualnym, a w przypadku ustalenia że wniosek wymaga modyfikacji (co nie budzi wątpliwości co najmniej w zakresie obowiązkowego poddania oskarżonego Z. M. dozorowi kuratora sądowego w okresie związanym z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności), jednoznaczne oznaczenie takowych i uzależnienie dalszego biegu postępowania od akceptacji przez strony postulowanych przez sąd zmian.

Powyższe spowodowało konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i przeprowadzenie postępowania od początku przed Sądem Rejonowym.

Dariusz Kawula